

Veckans växt v. 12 2007

Snöklocka, *Leucojum vernum*

Legenden berättar att det var Heliga Birgittas väpnare som förde in snöklockan under 1300-talet till Sverige och Vadstena, men det finns inget belägg för detta.

Den nämns i svensk litteratur under 1500-talet men som med många andra växter gör namnsättningen det svårt att vara säker. Både snöklockan och snödroppen har gått under namnet vit viol. I litteraturen utgiven under 1500-, 1600- och 1700-talet har snöklockan haft både släktnamnen *Narcissus*, *Galanthus* och *Leucojum*. Från 1500-talet och framåt finns växterna porträtterade på

bild i skrifterna och det är först då man med säkerhet kan fastslå att det är snöklocka som beskrivs. Dess svenska namn, snöklocka, kom först under mitten av 1800-talet och detsamma gäller namnet klosterlilja.

Snöklockan kommer ursprungligen från Centraleuropa, från ett område som stäcker sig från Rumänien och västra Ryssland till Pyrenéerna. Den växer förvildad ibland annat i England, Holland och Danmark. Dess härdighet sträcker sig till Mellansverige. Den blommar på våren, april- maj, med vita klocklika blommor och i spetsen på varje kronblad sitter en grön eller gul fläck. Det finns även en snöklocka som blommar på sommaren (*L. aestivum*). Den är större till växtsättet än vår snöklockan, blir cirka 50 cm hög och har fler och mindre blommor på varje stängel.

Både *L. vernum* och *L. aestivum* fanns till försäljning 1861 i Göteborgs trädgårdsförenings prislista. Den förstnämnda arten var den dyrare och kostade 80 öre per lök. När det gäller *L. aestivum* fick man betala 35 öre för en lök.

Text och foto: Karin Persson, Pom